

Vedd az élet vizét, ingyen!

Infláció-karácsony van. Inflálódtak a vágyaink („*Legalább nálunk ne legyen minden egész eltörött!*”) – és inflálódtak a lehetőségeink is. Mélyen megéreztem azt ezen a télen, hogy semmi sincs ingyen... – Vagy mégis? Létezik olyan, ami ingyen van? Lehet, hogy pontosan az, ami az életünkben a legértékesebb, az *éppenhogy* ingyen van? Karácsony ünnepe ezt a *jó hírt* hozta el az életünkbe. Hogy mi ez a jó hír? Maradj kapcsolatban – *stay tuned* – és megtudod.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Jöjjetek és lássátok Isten tetteit,
Áldjátok, népek, a mi Istenünket!

Magasztalom az Urat teljes szívemből
az igazak körében és a gyülekezetben.
Mert váltságot küldött az ő népének,
örökkévalónak rendelte szövetségét.

Áldott az Úr, hogy meglátogatta népét,
és váltságot szerzett néki.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak és a Szentléleknek
miképpen volt kezdetben, most és mindenkor
és mindörökkön-örökké. Ámen.

Jöjjetek és lássátok Isten tetteit,
Áldjátok, népek, a mi Istenünket!

Imádkozzunk. Istenünk, aki karácsony éjszakáját tündöklővé tette az igazi világosság megjelenésével: add, hogy a földön hittel fogadjuk a Te örök szövetségedet Urunktól, aki veled és a Szentlélekkel él és uralkodik örökkön-örökké. Ámen.

Hallgassuk meg egyházunk által az igehirdetés alapjául kijelölt karácsonyi igét, amelyet megírva találunk a Jelenések könyve 22. fejezetének a 16., 17. és 20. verseiben a következőképpen: „Én, Jézus, küldtem el angyalommal, hogy ezekről bizonyosságot tegyen nektek a gyülekezetek előtt. Én vagyok Dávid gyökere és új hajtása, a fényes hajnalcsillag. A Lélek és a menyasszony így szól: Jöjj! Aki csak hallja, az is mondja: Jöjj! Aki szomjazik, jöjjön! Aki akarja, vegye az élet vizét ingyen! ... Így szól az, aki ezekről bizonyosságot tesz: Bizony, hamar eljövök. Jöjj, Uram Jézus!”

Kedves Testvéreim! Infláció-karácsony van. De az életünk igazán fontos része nem ismeri az inflációt, mert **itt él közöttünk az, akinek az értéke soha meg nem változik, aki az egyetlen stabil pont: Jézus.** Így ír Szent Ágoston Jézusról: „Ujjongjon hát a világ – amelynek megváltására jött az – aki által lett a világ. Mária teremtője – de Máriától született. Dávid fia – de Dávid Ura. Ábrahám utóda – de Ábrahám előtt volt. ... A nap alkotója – s a nap alatt született. Az Atya öléből irányítja az egész világot – s a mai napot megszenteli anyja öléből. ... Az égnek és földnek teremtője – s az ég alatt, a földön születik. Kimondhatatlanul bölcs – bölcsen gyermek. Betölti a világot – s a jászolban fekszik. Kormányozza a csillagokat – s anyja emlőjét szopja.” Jézus egyben – a minden. Ő a kezdet – és a vég. Az alfa – és az ómega.

Most már kezdjük megérezni, hogy ki lehet Jézus, aki karácsonykor „megüresítette önmagát, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlóvá lett, és emberként élt” (Fil 2,7). Jézussal Megtartónk született, és a sötétségben felragyogott Isten világossága. Jézussal Isten eljött, **itt a megígért Messiás közöttünk**, megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek. Aki alázatban, szegényen jött közénk – eljön majd dicsőségének teljességében is. Fényes hajnalcsillagként jön el Jézus, azaz: teljes hatalommal – menny és föld fölött.

Miért érkezett kétezer éve, miért érkezik majd dicsőségben, és **miért érkezik folyamatosan, minden egyes nap, éppen ma is Jézus e világba? – Érted érkezik, és értem. – Jézus azért jön e világba, hogy felkínálja az élet vizét mindenkinek, aki szomjazik.** Eredetileg Jeruzsálemben a legnagyobb őszi aratási ünnep, a lombsátrak ünnepe utolsó napján kiáltotta be Jézus a sokaságba: „Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám és igyék!” (Jn 7,37). A samáriai asszonynak mondta Jézus, hogy „aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé meg nem szomjazik, mert örök életre buzó víz forrásává lesz benne” (Jn 4,14). **Ennyi az, amit Jézus ad nekünk. A minden. Az értékét soha el nem veszítő, a kifogyhatatlan minden.** Ezt a mindent adja nekünk Jézus – ingyen.

Azzal, hogy **Jézus** mindent: az örök élet teljességét, békességét és kimondhatatlan örömét odaajándékozta nekünk az élet vizével ingyen – **kimozdít bennünket a régi énünkől. Jézus nem börtönlakókat gyűjt: csak annak kell megváltoznia – aki akarja ezt. Csak annak kell összehasonlíthatatlanul többé és jobbá válnia – aki vágyik ez után.** Így ír életünknek erről a döntő, erről az egyetlen lényegi változásáról Túrmezei Erzsébet a „Gyertya” című versében:

Kis karácsonygyertya. Szép fehér.
Felül törött. Talán semmit se ér.
A belén észrevenni már, hogy égett.
Igénytelen, értéktelen.
Magában semmi. Félredobnám.

De ha zöld fenyőről ragyog rám, a szívem fölviszi az égig – az eget meg lehozza hozzám.

Kezembe' forgatom, nézegetem, s valami egyre azt súgja nekem, hogy ez a kis gyertya – az életem. Görbe, törött, beteg. Valami, amit senki nem keres, mert észrevenni nem is érdemes. Végigélni se volna érdemes – ha nem lenne karácsony...
ha ki nem gyúlhatnék sokadmagával karácsonyesti csodálatos fákon...
ha Betlehem felé utat mutatva, nem ragyoghatna, nem világolhatna,
-- végigélni se volna érdemes.

De van karácsony, s én úgy szeretem kis gyertyaéletem!
Most már tudom, miért is élek ezen a nagy sötét világon:
hogy világítson kicsi gyertyalángom előre, Betlehem felé!
És megváltatlan, Megváltóra váró, sok emberszív – dobbanjon meg belé.”

Sok fény van a karácsonyfákon. Talán a miénken is. **Legyen ott a karácsonyfánkon az igazi fény, az egyetlen értékálló fény: Jézus hajnalcsillag-fénye!** Kerül valami a karácsonyi asztalokra. Talán a miénkre is. **Legyen ott a karácsonyi asztalunkon – az élet vize!** **Mondjuk az ősi gyülekezettel együtt: Jöjj! Hívjuk meg és fogadjuk be Jézust ezen a karácsonyon az életünkbe – és akkor megszületik bennünk is a fény. Az a fény, amelyet semmilyen értékvesztés soha kioltani nem tud.** – Jövel Urunk, Jézus! Ámen.

Imádkozzunk.

Megváltó Krisztusunk!

Kérjük, adj nekünk nyitott szívet, hogy el tudjuk fogadni az élet vizét Tőled.

Ragyogjon ránk, szülessen meg bennünk a Te hajnalcsillag-világosságod,

hogy Téged kövessünk – egész életünkben –

és hogy hívhassunk Hozzád másokat is.

Add Urunk a Te békédet ennek a békétlen világnak.

Kérünk Mennyei Atyánk, hallgass meg minket,

ahogyan még együtt, a Fiadtól tanult imádsággal Hozzád fordulunk:

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy,

szenteltessék meg a Te neved,

jöjjön el a Te országod,

legyen meg a Te akaratod,

amint a mennyben, úgy a földön is.

Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma,

és bocsásd meg vétkeinket,

miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek;

és ne vígy minket kísértésbe,

de szabadíts meg a gonosztól;

mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké.

Ámen.

Végezetül: fogadjátok az áldást.

Áldjon meg téged az Úr, és őrizzen meg téged!

Ragyogtassa rád orcáját az Úr, és könyörüljön rajtad!

Fordítsa feléd orcáját az Úr, és adjon tenéked békességet! Ámen.